



ת"פ 10697/10/17 - מדינת ישראל נגד טארק הימוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 10697-10-17 מדינת ישראל נ' הימוני

לפני כבוד השופט אלי אברבנאל
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טארק הימוני

הנאשם

גזר דין

העבירות

1. ביום 14.1.2018 הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בצירוף 335(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שביסוד ההרשעה, ביום 24.9.17 בשעה 16:00 בקירוב ארעה קטטה בין הנאשם שעמו היה אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, לבין המתלונן - קטין יליד 2000. בעובדות כתב האישום צוין כי "לאחר דחיפות ומכות הדדיות בין המעורבים, החל המתלונן להימלט בריצה מהמקום, בעוד הנאשם והאחר דולקים אחריו", מכשילים אותו ומפילים אותו על הרצפה. אז "הנחית הנאשם בחוזקה ארבע מכות בראשו של המתלונן ומיד אחר כך מעט בחוזקה פעם בגופו ופעם בעורפו של המתלונן". בכתב האישום המוסכם נקבע כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם "נגרם למתלונן דימום תוך גולגלתי, שבר אורכי לאורך עצם הרקה עם דימום בתעלת השמע, וכן שבר בלסת".

הסדר הטיעון

3. כאמור הצדדים הגישו לבית המשפט הודעה על הסדר טיעון, שאליה צורף כתב האישום המתוקן האמור לעיל. בהסדר הטיעון נקבע כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעונש.

הראיות לעונש

4. בהתאם להסדר הטיעון הגישה המאשימה תקליטור ובו שני סרטונים המתעדים את האירוע (ת/1).

עמוד 1



הנאשם הגיש הסכם סולחה שנחתם בין משפחתו לבין משפחתו של המתלונן (נ/1). כמו כן המתלונן העיד מטעמו, ומסר כי בעקבות האירוע נחתם הסכם הסולחה האמור, שבמסגרתו שילם לו הנאשם פיצוי בסך 30,000 ₪. לדבריו "טעינו ופתרנו את הבעיה, אין סכסוך והכל עכשיו טוב ויפה..."; ובהמשך דבריו אמר: "פתרנו את הבעיה ואני מבקש להקל עם הנאשם". המתלונן מסר כי בריאותו טובה, כי החבלות שספג באירוע לא הותירו בו נזקים, וכי "אין לי בעיות ואני לא מקבל תרופות".

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 28.5.18, עולה כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, שסיים 12 שנות לימוד וקיבל תעודת בגרות מלאה, וכי בעברו אין הרשעות פליליות. מהתסקיר עולה כי חווה בעבר כעס "במצבי חוסר צדק". שירות המבחן מעריך כגורם סיכון את רגישותו הגבוהה של הנאשם לתדמיתו ובעת שהוא חש איום על תפיסת הערך העצמי שלו, וכתוצאה מכך מעריך כי בתנאים שבהם ייחשף לפגיעה משמעותית בדימוי העצמי שלו "קיים סיכון מסוים לאבדן שליטה מצדו". שירות המבחן מתרשם מקיומו של פער מתפיסתו העצמית של הנאשם כאדם נורמטיבי לבין תגובתו האימפולסיבית בעת האירוע והפגיעה שגרם למתלונן בשל כך. כמו כן צוין כי הנאשם מתקשה לקבל את הפגיעה הפיזית במתלונן כתוצאה ממעשיו. כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את תפקודו היציב של הנאשם, את עברו הנקי, את תחושת הבושה שחש בשל ההליכים הפליליים ואת משמעותם המרתיעה. שירות המבחן ממליץ להעמיד את הנאשם במבחן וכן להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

6. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על חומרתם של המעשים. לטענתה פגיעתו של הנאשם במתלונן "חמורה מאוד, היא ישירה וקשה ומתבטאת בתוצאות שלה". לטענתה מתחם העונש הראוי למעשה עומד על 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל, וכי נכון לקבוע את העונש המתאים לנאשם בשליש התחתון של המתחם, אם כי לא בתחתיתו ממש, זאת נוכח לקיחת האחריות החלקית שהביע הנאשם כמפורט בתסקיר.

7. ב"כ הנאשם טען כי מאז האירוע משלם הנאשם "מחיר" על התנהגותו. הוא עמד על הבושה הרבה שחש הנאשם ועל הפגיעה בשגרת חייו ובשגרת חייה של משפחתו כתוצאה ממנו. לטענתו הרף התחתון של מתחם העונש הראוי עומד על מאסר בעבודות שירות, ומכאן עתירתו להסתפק בעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והתחייב שלא לנהוג באלימות בעתיד.

דין והכרעה

8. בשל סכסוך שטיבו לא הובהר נקט הנאשם בן ה- 38 באלימות חמורה כנגד קטין כבן 17. מצפייה בסרטונים



המתעדים את האירוע, עולה כי מפגש בין הנאשם לבין המתלונן, שבו נראים השניים מניפים את ידיהם ומתגוששים ביניהם למשך שניות אחדות, הסתיים בניסיונו של המתלונן להימלט. המתלונן פתח בריצה מהירה ואילו הנאשם וחברו, הנראה בסרטונים כבן גילו של הנאשם, דולקים אחריו; ולאחר שחברו של הנאשם מפיל את המתלונן ארצה, מפליא בו הנאשם את מכותיו, בכך שהוא מכה בראשו של המתלונן בחוזקה ארבע פעמים, ובועט בחוזקה פעם אחת בראשו ופעם אחת בעורפו. האירוע מגיע לסיומו בשל התערבותו של עובר אורח המרחיק את הנאשם מהמתלונן.

אף שהקטטה הקצרה הגיעה לסיום והמתלונן ניסה להימלט מהמקום, בחר הנאשם שלא לאפשר לו זאת, וכשהוא בצוותא עם חברו, פגע במתלונן בסדרה של מהלומות ובעיטות כמפורט לעיל. בכך הסלים הנאשם אירוע מינורי יחסית. הנאשם הוא שהעלה את רמת האלימות שבאירוע לדרגה של אלימות חמורה, בכוונה "לפתור" בדרך זו את הסכסוך שבינו לבין המתלונן.

מהלומות ובעיטות שהנחית הנאשם במתלונן כווננו לאיברים חיוניים - ראשו ועורפו של המתלונן, וכתוצאה מכך נגרמו לו פגיעות חמורות: דימום תוך גולגלתי; שבר לאורך עצם הרקה; דימום בתעלת השמע; ושבר בלסת".

נוכח טיבן של הפגיעות ומיקומן, ניתן לקבוע כי מזלו הטוב של המתלונן שיחק לו, כשהתאושש מפגיעות אלה בלי שנגרמה לו בפועל פגיעה תמידית בבריאותו.

9. לקולא יש להביא בחשבון בין היתר את הודאתו של הנאשם; את העובדה כי ראשיתו של האירוע בקטטה הדדית; את הפיצוי שניתן למשפחת המתלונן על ידי משפחתו של הנאשם מיד לאחר האירוע ובהקשר זה - את בקשתו של המתלונן להקל בדינו; את עברו הנקי של הנאשם ואורח חייו הנורמטיבי; ואת הפגיעה שעונש מאסר יגרום מטבע הדברים לו ולבני משפחתו.

לחומרה יש לציין בעיקר את חבירתו של הנאשם לאחר כדי לתקוף בצוותא את המתלונן; את יוזמתם לעשות כן למרות מנסתו מפניהם; את פער הגילאים שבין המתלונן לבין תוקפיו; את פער הכוח שביניהם; את הפסקת האירוע בשל התערבותו של עובר אורח; ואת הפגיעות החמורות בראשו של המתלונן שנגרמו על ידי הנאשם.

10. נורמה חברתית של שימוש באלימות לפתרון סכסוכים פוגעת באושיות החברה, מאיימת על הביטחון האישי של חבריה וחושפת אותם לסיכון של פגיעה בגופם ובכבודם. אירועי אלימות מהסוג שבהם נקט הנאשם, מסתיימים לא פעם בפגיעה אנושה בבריאותו של הקורבן ואף בסיכון לחייו. המרחק בין גרימת חבלות באברים חיוניים לבין גרימת מוות או נכות עתידית אינו רב.

פסיקת בית המשפט העליון מדגישה פעם אחר פעם את הצורך בהטלת עונשים משמעותיים בגין התנהגות אלימה. בע"פ 759/16 ג'בארין נ' מדינת ישראל (13.6.2016) נקבע:



"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו... וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתת עוונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה...".

דברים אלה יפים לענייננו. כדי להלום את מעשיו של הנאשם ולהרתיע אותו ואחרים מלנקוט בדרך זו יש להטיל עליו עונש מכביד.

בע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) נדחה ערעור על גזר דין שבגדרו הוטל עונש מאסר של שלוש שנים, שהוטל על נאשם בן 23 בעת האירוע, בעל עבר נקי, אשר בצוותא עם שניים נוספים, היכו אדם באמצעות מקל ואת חפירה בראשו ובכל חלקי גופו, וגרמו לו המטומות ושברים בכל חלקי גופו, זאת בשל סכסוך על כבל אינטרנט שהתקין על גג ביתם. בית המשפט המחוזי, אשר הרשיע את הנאשם באותו עניין בעבירות שבהן הורשע הנאשם שלפניו, קבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 2 - 4 שנות מאסר והטיל עליו את העונש האמור. בית המשפט העליון ציין כי העונש "מצוי בצד הגבוה של מתחם הענישה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי וסעיפי האישום הספציפיים", וכי רף הענישה המקובל במקרים של הודאה בגדרי הסדר טיעון, נע בין 18 ל-24 חודשים". עם זאת בית המשפט העליון ציין מקרים שבהם נוכח המגמה "הקוראת להחמרת מדיניות הענישה בכל הנוגע לפתרון סכסוכים בדרך הכוח, תוך שימוש בנשק קר", הוחמר עונש של המורשעים בעבירות אלה מעבר לרמת הענישה האמורה. בית המשפט הדגיש את השברים והחבלות שנגרמו בפניו של המתלונן באותו עניין ובהתחשב בכך דחה כאמור את הערעור.

בעניין ג'בארין האמור נדחה ערעור על גזר דין שבגדרו הוטל עונש מאסר בפועל של 18 חודשים, שהוטל על נאשם בעל עבר נקי המקיים אורח חיים נורמטיבי, שעל רקע סכסוך משפחות הגיע עם אחיו לביתו של בן דודו, ולאחר חילופי דברים עם הנוכחים במקום הכה את המתלונן בפניו באמצעות מפתח שבדי, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן "שבר באף עם דפורמציה משמעותית לימין, שקע נזאלי משמאל ונפיחות דו צדדית באף שבגינם נגרמה למתלונן נכות צמיתה בשיעור 25%. גזר הדיו באותו עניין ניתן לאחר כארבע שנים מהאירוע. בית המשפט קמא, שהרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות שבהן הורשע הנאשם שלפניו, קבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על מאסר בפועל שבין 18 חודשים עד שלוש שנים, וקבע את העונש המתאים כאמור לעיל.

בע"פ 8769/15 עכריה נ' מדינת ישראל (8.6.2016) נדחה ערעור על גזר דין שבגדרו הוטל עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, על נאשם שבשל חיכוכים עם המתלונן, הכה באמצעות מוט עץ בראשו ובכל חלקי גופו של המתלונן, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן "חתכים בראשו ובמרפקו, פצעים נוספים בחלקי גופו ושבר באף". נאשם הורשע על פי הודאתו, ונקבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 12 - 24 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם נקבע בין היתר בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם.

בע"פ 3680/17 נדב ואח' נ' מדינת ישראל (7.6.2018) נדחה ערעור על גזר דין שבגדרו הוטל עונש מאסר בפועל של 25 חודשים על שני נאשמים, שבשל סכסוך עם המתלונן, הגיעו לביתו בצוותא עם נוספים והיכו בו בראשו



ובכל חלקי גופו, וכתוצאה מכך נגרם למתלון "שבר כפול בלסת התחתונה, ושברים מרוסקים בכל קירות הסינוס המקסיילרי הימני כולל רצפת ארובת עין ימין". הנאשם הורשע על פי הודאתו, ונקבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 16 - 33 חודשי מאסר. מעורב נוסף שנטל חלק פחות בעבירה וכן קטין נדונו לעונשים קלים יותר.

בשני תיקי ערעור שנדונו בבית המשפט המחוזי בירושלים, שעניינם ענישה על עבירות שבהן הורשע הנאשם שלפניו, נקבע מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל: עפ"ג (מחוזי י-ם) 27739-03-14 מדינת ישראל נ' בבל (8.5.2014); ועפ"ג (מחוזי י-ם) 59863-03-14 לוגסי נ' מדינת ישראל (21.9.2014).

נוכח עובדות האירוע והפסיקה שלעיל מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם עומד על 12 - 30 חודשי מאסר בפועל.

11. בשל עברו הנקי של הנאשם, הודאתו, הבעת החרטה והפיצוי למתלון במסגרת הסולחה, נכון לקבוע את עונשו בתחתית המתחם.

12. התוצאה

על יסוד האמור לעיל אני גוזר על הנאשם עונש כלהלן:

מאסר בפועל למשך שנה אחת, בניכוי תקופת מעצרו מיום 24.9.17 עד 8.10.17.

שישה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, בגין עבירת אלימות מסוג פשע.

עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ח' בתמוז תשע"ח, 21/06/2018, במעמד הנוכחים.



אלי אברבנאל, שופט